

luchtfietsen

12/03/2010 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

“Kijk eens hoe leuk ik bezig ben met mijn klas. Zie eens hoe druk alle leerlingen bezig zijn met projecten, uitstapjes en vraaggestuurd of zelfontdekkend leren. Laatst was er een ruzie in de klas en dat hebben we met zijn allen uitgesproken. Het is zo belangrijk dat kinderen sociaal vaardiger worden gemaakt op school.”

Is dat ook zo? Het lijkt inderdaad alsof de leerlingen hard aan het werk zijn en veel leren, maar de leeropbrengsten van dit leuke, speelse en vrijblijvende onderwijs blijken schrikbarend laag. Het maakt de leerlingen ook niet gelukkig, het geeft geen voldoening. Kinderen willen graag leren en niet een beetje zinloos bezig gehouden worden: dit geldt voor zowel zwakke, gemiddelde en excellent presterende leerlingen.

Het blijkt dat scholen die leerlingen uitdagen echt te leren, hoge eisen stellen in een taakgerichte werkomgeving en leerkrachtgestuurde instructie geven, veel beter presteren. Goed presteren is een belangrijke voorwaarde voor een gevoel van competentie, een goed zelfbeeld en daarmee positief gedrag.

Het oplossen van ruzies en het corrigeren van ongewenst gedrag is bovendien geen taak van de school en de leerkracht. Ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kind. Als er toch ruimte gemaakt moet worden voor het oplossen van een ruzie dan dient dit niet ten koste te gaan van de leertijd van het overgrote merendeel van de klas. Je kind zal zich maar voorbeeldig gedragen en steeds moeten luisteren naar de raddraaiers.

De Onderwijsinspectie constateert dat bij docenten ‘niet overal sprake is van een mentaliteit om het maximale uit leerlingen naar boven te halen’. Je moet het ook maar durven als leerkracht, niet populair willen zijn en kiezen voor degelijk en evidence-based lesgeven. Het kan je kwalijk worden genomen als je niet meedoet aan de projecten en uitstapjes. Dit zijn toch de dingen die anderen zien en schijnbaar waarderen.

Maar op de lange termijn biedt de keuze voor het geven van goed onderwijs toch de meeste voordelen. Ouders waarderen het enorm als hun kind op AVI-3 (E3) wordt gebracht aan het eind van groep 3. Het geeft hun kind een goede basis voor alle andere vakgebieden. Als de sommen tot 20 aan het eind van groep 3 geautomatiseerd zijn, dan biedt dit een geweldige grondslag voor de verdere rekenontwikkeling. Het blijkt dat veel rekenproblemen in latere groepen terug te voeren zijn op het onvoldoende vlot kunnen ophalen van de sommen tot 20. Veel gedragsproblemen kunnen worden voorkomen door kinderen een stevige kennisbasis te geven. Dat bewijzen 43 scholen in Enschede:

<http://schoolaanzet.nl/opbrengstgerichtwerken/praktijkvoorbeelden/datamuur>

“Veel gedragsproblemen kunnen worden voorkomen door kinderen een stevige kennisbasis te geven. Dat bewijzen 43 scholen in Enschede.”

Hoe zijn we zover gekomen? We zijn in de war geraakt door alle luchtfietsers die steeds maar weer met nieuwe methoden en opvattingen kwamen opdraven. Ideeën over maatschappij en onderwijs die gebaseerd zijn op een filosofisch wereldbeeld in plaats van feiten, hebben het onderwijs op onze scholen geen goed gedaan.

We verwarren drukte met hard werken, leuk met effectief, thuis met school, opvoeden met leren. Ondertussen zakken we steeds verder weg op de lijst van landen met hoge onderwijsleeropbrengsten.

Onderwijs wordt onnodig ingewikkeld gemaakt, maar het is eigenlijk heel simpel: instructie, aandacht en repetitie. Dat is altijd zo geweest en zal altijd zo blijven.